

Mr. Thomas Manjuran:— You can only say that with regard to the particular business in hand.

Mr. A. Sankara Menon:— There are only two kinds of business, the Government business and the non-official business.

President:— It seems different interpretations are put upon the word 'business.'

Mr. A. Sankara Menon:— It is for the Chair to rule whether it is right or not.

President:— I accept that interpretation.

The motion that the House do adjourn to the business next in order was put and carried.

Amendment to Standing Orders.

President:— The next item in the Agenda is motion for leave to introduce the amendment to S. O. 31(1) standing in the name of Mrs. Swaris.

Mrs. J. Swaris:— I am not moving it.

Hence the following amendment was considered withdrawn.

Mrs. J. Swaris:— Between the words 'Bill' and 'shall' add the words "and the Lady Member of the Council."

The Free Compulsory Primary Education Bill.

As Mr. K. T. Mathew, was absent, the following motion was considered withdrawn:—

'that the Cochin Free Compulsory Primary Education Bill be taken up for consideration.'

The Cochin Makkathayam Thiyya Bill.

Mr. K. Ayappan:— Sir, I beg to present the Select Committee Report on the Cochin Makkathayam Thiyya Bill and move that the Bill be taken into consideration.

സർ, ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്ക് ഈ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അധികമൊന്നും പറയുവാനില്ല. കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു മക്കത്തായം തീയ്യരുടെയിടയിൽ സ്രീകരംക് സ്വന്തവകാശമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും മറ്റുമുള്ള വിഷയങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന്നു ഒരു നിയമനിർമ്മാണം വേണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായമുണ്ടായിട്ട് വളരെ കാലമായി.

അതിന്ന് സമാജങ്ങൾ വഴിയായും മറ്റും നിവേദനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന് ലേയ്ക്ക് അയച്ചിരുന്നു. ഇതിനുംപുറമെ നോർത്ത് ഈസ്റ്റവുമെമ്പർ ഒരു ബിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് ആ മെമ്പർ തന്നെ ഒരു ബില്ലു കൊണ്ടുവരരുതോ എന്നാണു ചോദിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുമെന്നുവെച്ചു ഞാൻ കാത്തിരുന്നു. മരുമക്കത്തായ തീയ്യക്കു് ഒരു നിയമം ഉണ്ടായി, എന്നിട്ടും മക്കത്തായ തീയ്യക്കു് ആവശ്യമായ നിയമം ഉണ്ടായില്ല. സമുദായത്തിൽ ഒരു വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്നു ആഗ്രഹമുള്ള ഒരു ബില്ലാണു് ഞാൻ ഹാജരാക്കിയത്.

സിലക്ടർ കമ്മിറ്റി ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റിയുള്ള ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയുന്നതിന്നു് ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം അന്വേഷണമെല്ലാം നടത്തി. ഗവണ്മെണ്ടു് ഗസറ്റിൽ ബില്ലും ബില്ലിന്റെ മലയാള തർജ്ജിമയും ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളും കന്നിലധികം പ്രാവശ്യം പരസ്യം ചെയ്തു. സിലക്ടർ കമ്മിറ്റി പ്രധാനപ്പെട്ട ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മീറ്റിംഗു വെച്ച് ഗസറ്റിലെ നോട്ടീഫിക്കേഷൻ പ്രകാരം അവിടെ കൂടിയ ആളുകളുടെയിടയിൽ നിന്നു് ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി രണ്ടുവശത്തുമുള്ള അഭിപ്രായം—അനുകൂലമായും എതിരായുമുള്ള അഭിപ്രായം—കേൾക്കുന്നതിന്നു് വേണ്ട ശ്രമങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം ഈ ബില്ലിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ പുരുഷന്മാർക്കു് കൊടുക്കുന്നതിന്റെ പകുതി അവകാശം സ്ത്രീകൾക്കു് കൊടുത്താൽ പോര, പുരുഷനോടൊപ്പം തന്നെ സ്ത്രീക്കും അവകാശം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും കമ്മിറ്റി പ്രസിഡണ്ടായ ഗവർണ്മെന്റ് അഡ്വക്കേറ്റിന്റെ ഒരു ഉപദേശപ്രകാരം, ഇതു് കൺസലിയേറ്ററി മെഷർ (Conciliatory Measure) ആയിരുന്നെങ്കൊള്ളട്ടെ എന്നുള്ള അഭിപ്രായമനുസരിച്ച്, കമ്മിറ്റിയിലുള്ള ഭൂരിപക്ഷം അംഗങ്ങളും സ്ത്രീക്കു പുരുഷന്റെ മുന്നിലൊന്നു കാഹരി മതിയെന്നു സമ്മതിച്ചാണു് ഈ റിപ്പോർട്ടു് തയ്യാറാക്കിയതു്. സ്ത്രീകൾക്കു പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം അവകാശം കൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബില്ലു ഞാൻ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാത്തതുകൊണ്ടു് എതിർക്കിട്ടിയിട്ടുള്ള ശകാരത്തിന്നു കണക്കില്ല. സമുദായത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ഭാഗത്തുനിന്നു ഞാൻ ശകാരം കേൾക്കുന്നുണ്ടു്. കൊച്ചിയിൽ മാത്രമല്ല തിരുവിതാംകൂറിലും ബ്രിട്ടീഷിലും നടക്കുന്ന സ്ത്രീമീറ്റിംഗുകളിൽനിന്നും വലിയ ശകാരം ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. സാധാരണ ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെ വെറുതെ ആൾക്കുവിഴുങ്ങിയല്ല ഞാൻ. വേണ്ടതായ കാര്യങ്ങളിൽ തരംപോലെ ന്യായമായ വിടുവീളുകൾ ചെയ്തു കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു് പോകുന്നതിന്നു തയ്യാറുള്ളതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ സ്ത്രീക്കു പുരുഷന്റെ മുന്നിലൊന്നു കാഹരി മതിയെന്നു സമ്മതിച്ചതു്. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യനിയമം എവിടെയായാലും എതിർപ്പില്ലാതെ പാസാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. (ഹിയർ. ഹിയർ.) എതിരവരുന്നതു മനുഷ്യർക്കു് കൊണ്ടു മാത്രമായിരിക്കുകയില്ല. ആത്മാർത്ഥമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസംകൊണ്ടു് എതിരണ്ടാകും. എന്നാൽ ഒരു എതിരമില്ലാതെ സർവ്വരും

സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു നിയമം പാസാക്കുകയെന്നുള്ളതു് അസാദ്ധ്യമാണ്. ഇവിടെ പാസാക്കിയിട്ടുള്ള കൃത്യൻ സക്സഷൻ ആക്ട് എതിരില്ലാതെയല്ല പാസ്സായതു്. സ്ട്രീകർ കൂടി അതിനെ എതിർത്തിട്ടുണ്ട്. നായർ റഗുലേഷനോ നമ്പൂതിരി റഗുലേഷനോ എതിരില്ലാതെ പാസാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ കൊച്ചിസർക്കാരിൽ ആകെയുള്ള സ്ട്രീസമുദായത്തെ തോക്കുകയാണെങ്കിൽ മക്കത്തായം അന്നു സരിക്കുന്ന തീയ്യസ്ട്രീകർക്കു മാത്രമേ സ്വത്തവകാശമില്ലാത്തുള്ളൂ. നായർ സമുദായത്തിലെ സ്ട്രീകർക്കു പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം അവകാശമുണ്ട്. കൃത്യാനിസമുദായത്തിലെ സ്ട്രീകർക്കു മുന്നിൽ ഒരു ഭാഗം അവകാശം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഫറമ്മദീയസമുദായത്തിലെ സ്ട്രീകർക്കു പകുതി അവകാശമുണ്ട്. എഴുത്തശ്ശൻ സമുദായത്തിലെ സ്ട്രീകർക്കു അവകാശം കൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നു. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിൽ ബില്ലി നിയമമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ മറക്കടക്കുള്ളിൽ കിടക്കുന്ന സ്ട്രീകർക്കു പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം അവകാശം കിട്ടുന്നതാണ്. ഇതിനുംപുറമെ സർവ്വന്ത്യാ മഹിളാസമുദായത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സർവ്വസ്ഥലത്തും സ്ട്രീകളുടെ നിയമസമ്പ്രദായമായ അവശതകളെ പരിഹരിക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു അന്വേഷണ കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്നു പ്രക്ഷോഭം ഉടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തും ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്രൻ രാജ്യത്തിൽ സർവ്വഭാഗങ്ങളിലും ഈ അഭിപ്രായം പരന്നിരിക്കുന്നു. തൃശ്ശൂർ പട്ടണത്തിൽ വെച്ച് ഈയുടെ കൂടിയ സർവ്വന്ത്യാ സ്ട്രീസമുദായത്തിന്റെ ശാഖായോഗത്തിൽ ഈ ബില്ലു് പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം സ്ട്രീകർക്കും അവകാശം കൊടുക്കുന്ന ഭേദഗതിയോടുകൂടി പാസാക്കണമെന്ന് ഒരു നിശ്ചയം പാസ്സാക്കിട്ടുണ്ട്. സ്ഥിതിഗതികൾ ആകപ്പാടെ ഇങ്ങനെയായിരിക്കുന്നു. ഈ നന്ത്യാവശ്യമായ നിയമത്തിനുവേണ്ടി, സമുദായത്തിന് എറാവും ഗുണകരമായ ഈ നിയമത്തിനുവേണ്ടി, ന്യായമായ വഴികളിൽകൂടിയല്ലാതെ ആലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ നിയമത്തിനുവേണ്ടി, ഞാൻ ഇവിടെ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇതിനു വല്ല എതിരും വല്ല മെമ്പർമാരിൽ നിന്നും വരികയാണെങ്കിൽ അപ്പോൾ ഞാൻ എതിർക്കുള്ള സമാധാനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഈ ബിൽ ഈ സഭയിൽ ആലോചനക്കെടുക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. George Chakyamuri :— I second it.

Mr. A. P. Raman :— Sir, I beg to oppose this motion for the consideration of the report of the Select Committee because it does not represent the views of the community at all. I also move that the Select Committee's report may be referred back to the Select Committee so that the true views of the community may be ascertained by conducting enquiries in those parts where the Committee had not visited and the report may be got before the next session so that we may con-

sider the whole thing on the merits of such a report. My contention is that in all the select committees constituted by this House some opportunity was given to the people who hold the opposite view to put their views before the committee, whereas in this particular instance it so happened that the committee contained only those who were for the Bill. If people holding opposite views were given some representation they would have been in a position to cross-examine the witnesses and thus bring out their point of view also, and they would have been in a position to put their views before the Select Committee. The Select Committee did not visit all those taluks inhabited by Makkathayi Thiyyas. They visited only three taluks, Trichur, Talappilli and Chittur, out of which the Chittur people said "We don't want the Bill". They did not go to Mukundapuram which was the most populous of the taluks inhabited by Makkathayi Thiyyas.

Mr. George Chakyamuri :— We find from the committee report that they visited Vadakkancheri.

Mr. A. P. Raman :— I am speaking of Mukundapuram.

Mr. George Chakyamuri :— Then excuse me.

Mr. A. P. Raman :— The committee says in their report that the whole Cranganur Taluk is for the Bill. It is not in accordance with the truth. I know there were several hundreds of people who were against it and who had waited for the committee to visit them so that they may be in a position to give their evidence before the committee. But they did not visit the place. It was advertised in the Gazette that they would visit Cranganur. After seeing the report of the Select Committee published in the Gazette I understand that a good lot of objections have been forwarded to the Secretary to the Legislative Council and the Diwan. The House can ascertain the fact from the Secretary if it so desires. I have also to present a petition which I have been authorised by the people to present before this House. The purport of the petition I shall read. "We therefore humbly pray that inasmuch as the enquiry conducted by the Select Committee was not only one-sided in the absence of a representative therein from among the Thiyya landed proprietors, but sadly incomplete and the report submitted by the committee presents an untrue picture of the views of the bulk of the community including the wealthy members of it, the Hon'ble Council may be pleased to refer the Bill back either to the present committee, or to a newly appointed body and to stay further proceedings, evidence being taken from the Thiyya representa-

tives of all the villages of the various taluks of the State, and particularly from those members and families who have a stake in the country, and whose interests are to be vitally affected by the proposed legislation."

സർ, ഇത് ഈ സഭ മുമ്പാകെ വെക്കുന്നതിൽ എത്രയോ വമ്പിച്ച ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അവകാശത്തെ ചെട്ടെന്നു മാറുന്ന ഒരു കാര്യമാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ പ്രത്യേകം നോക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. നമുക്ക് ഇത്രവളരെ റയിൽവേ വേഗതയിൽ ഈ ബില്ലിനെ കാടിച്ചുകൊണ്ടുപോയിട്ട് ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നില്ല. അടുത്തുവരുന്ന സെഷനു മുമ്പാകെ ഈ സിലക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടുപരികയാണെങ്കിൽ ആവശ്യമുണ്ടെന്നുള്ള പക്ഷം പാസ്സാക്കാവുന്നതും അതിൽ സ്ട്രിക്ടുകളുള്ള സ്വത്തവകാശത്തിന്റെ സംഗതിയെപ്പറ്റിയിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥസങ്കടങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയെക്കുറിച്ചു ആലോചിക്കാവുന്നതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ ബില്ലിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽനിന്ന് രണ്ടാമതും പുതിയൊരു സിലക്ട് കമ്മിറ്റിയെ ചുമക്കാനുള്ള തെളിവെടുക്കണമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ അനുകൂലിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇത് എത്രയോ മിതമായ ഒരു പക്ഷയാണ്. ഇതു നിങ്ങളെല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

President:— Under the rules you have to give the number of signatories also.

Mr. A. P. Raman:— 531 persons have signed it.

Mr. A. I. Mani:— I second it.

മിസ്റ്റർ എ. കെ. രാമൻ:— സർ, ഈ ബില്ലിന് രണ്ടാമതും ഒരു സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് 'റിക്കമ്മിറ്റ' ചെയ്യണമെന്നുള്ള പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ബലമായി എതിർക്കുന്നു. എന്റെ എളിയ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇത് ഒരു Obstructionary tactic ആണ്. രണ്ടാമതും സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് അയക്കുന്നതാണെങ്കിൽ ഇപ്പോളിരിക്കുന്ന ലജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ ഇതു പാസാക്കുവാനും ആലോചനയ്ക്കും കൊണ്ടുവരുന്നതും സാധിക്കാത്തവരും. രണ്ടാമതും സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് "റിക്കമ്മിറ്റ" ചെയ്യുന്നതിന് ഉവിടെ പറഞ്ഞ കാരണം ഈ കമ്മിറ്റി എല്ലാദിക്കിലും സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും എല്ലാദിക്കിലുള്ള ആളുകളുടേയും അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുമാണ്. ബില്ലിന്റെ അർത്ഥം ഇതേ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിയോടേറെ ഒരു പുതിയ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിയോ വച്ചാൽ കൂടുതലായി ഒരു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാത്ത തരത്തിൽ തെളിവുകൾ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ പ്രധാനമായിട്ട് ഈഴവരുടെ സങ്കേത സ്ഥലങ്ങളായ തൃശൂർ, ചിററൂർ, വടക്കാഞ്ചേരി, കുന്നംകുളം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കമ്മിറ്റിയോടൊന്നു കൂടി തെളിവുകൾ എടുത്തു. അതോടുകൂടിതന്നെ ഒരു Questionnaire തയ്യാറാക്കി കൊച്ചിഗവർണ്മെന്റ് ഗസാറിൽ പ്രധാന

നല്ല പല പത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള സകല ആളുകളുടേയും അഭിപ്രായം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് എഴുതി അയച്ചു. അനവധി ആളുകൾ അഭിപ്രായങ്ങൾ എഴുതി കമ്മിറ്റിക്കയച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. അയ്യായിരത്തിൽപരം ആളുകൾ അനുകൂലമായും മൂവായിരത്തിൽപരം ആളുകൾ പ്രതികൂലമായും അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മാത്രമേമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ കാരോ ദിക്കിൽവെച്ചു കൂടിയ കമ്മിറ്റിയോഗങ്ങളിലും വമ്പിച്ച ജനക്കൂട്ടമുണ്ടായിരുന്നു അവിടെയുള്ള എല്ലാപേരുടേയും അഭിപ്രായം റിക്കാർട്ടാക്കുവാൻ ഒരു മനുഷ്യക്കും സാദ്ധ്യമല്ല. കാരോ സ്ഥലങ്ങളിലും ചെല്ലുന്ന അവസരത്തിൽ കാരോ താലൂക്കിലുള്ള പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു അഞ്ചും ആറും സാക്ഷികളെ വീതം വിസ്തരിച്ചു. കാരോ പക്ഷക്കാരും അവരുടെ പ്രതിനിധികളെയുണ്ടാക്കി തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഇത്രമാത്രമേ ഒരു കമ്മിറ്റിക്കു ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഇതിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർതന്നെ മൊഴികൊടുത്തിട്ടുണ്ട്; മെമ്പറാണ്ടവും എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ബിൽ ചുരുങ്ങിയതു രണ്ടിൽചിലപാതം കൊല്ലമായി പബ്ലിക്കിന്റെ മുമ്പാകെ തിരിക്കുന്നു. സിലക്ടർ കമ്മിറ്റിക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ടുതന്നെ ഒരു കൊല്ലത്തിനു മേലായി. ഇതൊരു സംബന്ധിച്ച് ഈ സ്റ്റേറ്റിലുള്ള സകല പത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ നിലയിലും പല അഭിപ്രായങ്ങളും കമ്മിറ്റിക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ രണ്ടാമതും അഭിപ്രായം അറിയുവാൻവേണ്ടി ഒരു കമ്മിറ്റിക്കയക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇതിന്റേ ഒരു വസാനമുണ്ടാകയില്ല. വിണ്ടും ഇതുതന്നെ ആവർത്തിച്ച് ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ അയക്കയാണകിൽതന്നെയും അവർക്ക് ഈ സംസ്ഥാനത്തുള്ള ഈഴവരെ മുഴുവനും വിസ്മയപ്പെടുത്തുവാൻ കഴികയില്ല.

ഈ കമ്മിറ്റി മുക്തപുരം താലൂക്കിൽ പോയിട്ടില്ല എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ കാരോ താലൂക്കിലും ചെന്നു എല്ലായിടത്തും മൊഴി എടുക്കുന്നതിനു സാദ്ധ്യമല്ല. ഇപ്പോൾതന്നെ ഒരു കൊല്ലത്തോളമായിട്ടുണ്ട്; അനവധി ആളുകളെ വിസ്തരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുക്തപുരം താലൂക്കിൽ പോകാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു പറസ്പ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവിടെയുള്ള ആളുകളുടെ അഭിപ്രായമെഴുതി അയക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു അവർ എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

കൊടുങ്ങല്ലൂരിലുള്ള ഈഴവരെല്ലാം ഈ ബില്ലിന് അനുകൂലമാണ്. അവിടെനിന്നും കമ്മിറ്റിക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ കൂലകയമായി പരിശോധിച്ചിട്ട് ഒരാരം എണ്ണം പോലും എതിരായി കണ്ടില്ല. ചില ആളുകൾ ബില്ലിൽ പറയുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി സ്ത്രീകൾക്കു തുല്യവകാശം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എത്രയെല്ലാം ഒരു കമ്മിറ്റിയെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ അതെല്ലാം ചെയ്യുകയിട്ടുണ്ട്. വെറുതെ കാലതാമസം വരുത്തിയാൽ പ്രായോഗികമായ യാതൊരു ഗുണവും ഈ സമുദായത്തിനുണ്ടാകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ബിൽ ഇപ്പോൾതന്നെ ആലോചനക്കടുത്തു പാസാക്കുകയാണു വേണ്ടത്.

ഈ ബിൽ രണ്ടാമതും ഒരു സിലക്ടുകമ്മിറ്റിക്ക് അയച്ചുകൊടുത്താൽ രണ്ടാമതും ഒരു കൌൺസിൽ കൂടുന്നതുവരെ—ഇപ്പോഴുള്ള കൌൺസിൽ പരമോ എന്നു സംശയമാണ്; ഇനി വരുന്ന കൌൺസിൽ ഇപ്പോഴുള്ള മെമ്പർമാർ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് എന്താണ് നിശ്ചയം?— ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ ഇടവരാത്തവിധത്തിൽ ഇതിനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു വിദ്യയാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പാഞ്ഞത് എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

Mr. A. P. Raman :— I question that statement. I have no such idea.

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാമൻ:—അതുകൊണ്ട് ഈ ബിൽ റീകമ്മിറ്റ് ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ള പ്രമേയത്തെ ഞാൻ വളരെ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം:—സർ, ഞാനും ഈ ബിൽ റീകമ്മിറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന അഭിപ്രായത്തെ എതിർക്കുന്നു. ഒരു സിലക്ടറുകമ്മിറ്റിക്ക് അയക്കാതെയും ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ യാതൊരു അഭിപ്രായവും അറിയാതെയും കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റിനുള്ള അടിയന്തിരപ്രത്യേകാധികാരം ഉപയോഗിച്ചു ചെയ്യാവുന്ന ഒരു പ്രത്യക്ഷതീയമവാസ്തവമാണ് ഇത്. അതുകണ്ട് പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു സംഗതിയിൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള രീയസമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങളോട് കാരോരുത്തരോടും ചോദ്യചുറ്റിത്തന്നെ എന്തെങ്കിലും ഈ വിഷയകമായി ചെയ്യുവാൻ പാടുള്ളു എന്ന് അതും വരത്തക്കവിധത്തിൽ ഈ രാജ്യത്തുള്ള സർവ്വ വിസ്തൃതികളേയും.....

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാമൻ:—ഈ ഏവരൊക്കെ വിസ്തൃതികളാണെന്നാണോ പറയുന്നത്?

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം:—എല്ലാ സമുദായത്തിലും വിസ്തൃതികളെ കാണും.

Mr. A. P. Raman :— Is it parliamentary to use the word 'viddhi'?

പ്രസിഡൻറ്:—എന്തെങ്കിലും കരാളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ വിസ്തൃതിയെന്ന പദം പാഞ്ഞത്.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം:—ഈ രാജ്യത്തുള്ള യാഥാസ്ഥിതികനാരായ എല്ലാ വിസ്തൃതികളേയും ബോധ്യപ്പെടുത്തിയശേഷം ഒരു തീയമവും നടപ്പിൽവരുത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറെക്കുറിച്ച് വ്യക്തിപരമായി പറഞ്ഞതല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളെപ്പറ്റിയും അങ്ങിനെ പറയുന്നില്ല. പരിഷ്കാരങ്ങളെ എതിർക്കുന്ന യാഥാസ്ഥിതികന്മാരെയാണ് വിസ്തൃതികൾ എന്നു പറഞ്ഞത്.

കൊടുങ്കല്ലൂരിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കേ ഈഴവമെമ്പർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അവിടെയുള്ള എല്ലാ ഈഴവരും ഈ ബില്ലിന്നനുകൂലമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ഒരു വമ്പിച്ച സമുദായമാണ് ഈഴവസമുദായം.

അവരിൽ ഉല്പത്തിക്കുള്ളയും യാഥാസ്ഥിതികന്മാരെയും എടുത്തു നോക്കിയാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വേറെ, മുക്കുന്ദപുരത്തു വേറെ, എന്ന വ്യത്യസ്തതോരും കണ്ടു കിട്ടുകയില്ല. കുറെ ഉല്പത്തിക്കുള്ളും കുറെ യാഥാസ്ഥിതികന്മാരും എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുമെന്നു സാമാന്യമായിരം തിരിച്ചാൽ മതിയാകും. ഉത്പത്തിക്കുപയുക്തവും അന്ധതയും Taluk-war (താലൂക്കും പടി) അല്ല. സമുദായത്തിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ആ രണ്ടു കൂട്ടരെ മാത്രം പരിശോധിച്ചാൽ മതിയാകും. അല്ലാതെ കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റം മുതൽ കിഴക്കു അറ്റം വരെയും തെക്കു അറ്റം മുതൽ വടക്കു അറ്റം വരെയും നിവ്വഹിക്കുന്ന കാരാ വ്യക്തിയേയും വിസ്മരിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ പരിഷ്കാരം ഇവിടെ കൈണ്ടുവരുവാൻ പാടുള്ളുവെന്നു പറയുന്നതു പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു അബദ്ധമാണ്. അതുകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട എന്റെ അനുഭ്യാഗസ്ഥസാമാജികന്മാർ—നന്യതിവിഖിത പാസാക്കിയ വിശാലഹൃദയന്മാർ—ഈ പ്രമേയത്തെ ഏകകണ്ഠമായി എതിർത്തു വളരെ മിതമായ തീരുമ്പിൽ പാസ്സാക്കുന്നതിൽ സഹകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മിസ്റ്റർ ഇസ്മാൽ ഹാജി ഹുസ്സാസേട്ട്:—എനിക്ക് ഈ വിഷയത്തെ കുറിച്ച് ഒന്നു പറയുവാനുണ്ട്. തീരുമ്പിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി ചില മെമ്പർമാർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ട് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചത് സ്ത്രീകൾക്കു സ്വത്തവകാശം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്. അതു തിരെ ന്യായരഹിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. മക്കളിൽ സ്ത്രീപുരുഷഭേദം വരുത്തുന്നതിനോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ഒരു അച്ഛൻ ഒരു പുത്രനുണ്ടാകണമെന്നാലും, പുത്രിയുണ്ടായാലും രണ്ടും അയാളുടെ മക്കൾതന്നെയാണ്. അതിൽ വ്യത്യാസമില്ല. സ്ത്രീയെന്നും, പുരുഷനെന്നുമുള്ള വ്യത്യാസം മാത്രമേയുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ മഹമ്മദ് ലാ,യിൽ പുരുഷന് എത്ര അവകാശമുണ്ടോ അതിന്റെ നേർ പകുതി സ്ത്രീക്കും അവകാശം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു സ്ത്രീ, പുരുഷൻ എന്നുള്ള വ്യത്യാസമനുസരിച്ചു സ്വത്തവകാശം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. തീരുമ്പിൽ പുത്രന്മാർക്കുമാത്രമേ സ്വത്തവകാശമുള്ളുവെന്നും, സ്ത്രീകൾക്കു യാതൊരു അവകാശവുമില്ലെന്നും പറഞ്ഞത് ഇതിനെ എതിർക്കുന്നവരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുവാൻ എനിക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ എ. പി. രാമൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞത് സ്ത്രീകൾ ഈ നിയമത്തിന് അനുകൂലികളല്ലെന്നാണ്.

എന്നാൽ തൃശ്ശിവപേരൂരിൽവെച്ചു കൂടിയ "All India Women Conference"—ൽ ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിച്ചു പാസാക്കിയ റസല്യൂഷന്റെ ഒരു പകുപ്പ് എന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ആ കാണാത്ത സിംഹത്തിൽ എല്ലാ സ്ത്രീകളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സ്ത്രീകൾക്കു ഈ ബില്ലിന് എതിരഭിപ്രായമാണുള്ളതെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ബിൽ വീണ്ടും ഒരു സിലക്ടുകമ്മിറ്റിക്കയച്ചു റിപ്പോർട്ടു വരുത്തണമെന്ന് എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ തോന്നുന്നില്ല. അതിനാൽ ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

Mr. George Chakyamuri :— Sir, I do not want to make a long speech. The Hon'ble Members of this House have got a solemn duty to pass this Bill at the earliest possible moment. Hon'ble Members are aware that the Ezhuva community is one of the big communities in the State. This Bill has been sponsored by two of their ablest representatives who have been looking after the interests of their people for a long time. It is the solemn duty incumbent on the Members of this House to see that the Bill sponsored by two of their ablest representatives is passed as early as possible. In fact it is certain that if the Bill happens to be referred to a fresh Select Committee, we will not be able to consider this bill. It is my honest opinion that the Government did a mistake in selecting only one special member for this purpose. It was the Government's duty to appoint one lady member also along with this Hon'ble Member to look after their interests. Therefore without making any long speech I invite all Hon'ble Members to co-operate with our brothers here who have been representing Ezhuvas in this Council for the last ten years. This is a very modest reasonable request. The Hon'ble Members are bound to pass this Bill as early as possible and not accede to the dilatory tactics of the opposers.

മിസ്റ്റർ ജോർജ്ജ് ചക്യാമൂരി :— ഞാൻ ഈ ബിൽ സിലക്ടറുകൾക്കായി മടക്കി അയക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ യുള്ള ഒരു പ്രമേയം സാധാരണമായി ശരിയായിട്ടുള്ള ഒരു സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗമനത്തെ എതിർക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണമാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് ഈ അവസരത്തിൽ എങ്ങിനെയാണെന്ന് പ്രത്യേകം ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇതിനു കാരണമായിട്ടു പറയുന്നതു സിലക്ടറുകൾക്കുവേണ്ടി അന്വേഷണത്തിൽ ചില പിഴവുകളെല്ലാമുണ്ടെന്നാണ്. ആ പിഴവുകൾ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽതന്നെയും രണ്ടാമതും ഒരു സിലക്ടറു കമ്മിറ്റിയ്ക്ക് അയക്കത്തക്ക പിഴവുകളാണ് എന്ന് എതിർക്കു ബോദ്ധ്യമില്ല. ഇനി അന്വേഷണങ്ങൾ എങ്ങിനെയിരുന്നാലും ബഹുമാനപ്പെട്ട കോട്ടുങ്ങല്ലൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ കൊച്ചി രാജ്യത്തും അയൽരാജ്യങ്ങളിലും മറ്റും സർവ്വ സമുദായക്കാർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു നിയമം ഇങ്ങിനാട്ട് എന്താണു യോജിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടാണു മക്കത്തായം തീയ്യരുടെയടയിൽ ഇത് ഒരു നിയമമാക്കണമെന്നു സമർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ അന്വേഷണത്തിൽ ചില പിഴവുകളുണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നു മറ്റു സമുദായക്കാർക്ക് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുന്ന ഒരു നിയമം തീയ്യസ്രീ സമുദായത്തിനുമത്രം അഭിവൃദ്ധി കരപ്പെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു ത്യാഗവുമില്ല. സിലക്ടറുകൾക്കായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എപിഡൽസ് എടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, സമുദായാംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അറിയുന്നതിനുംകൂടിയാണ്. ഈ ക

ൺസിബിൽതിന് ഒരു വിഷയം ശരിയായിട്ടു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന്നു പ്രാപ്തമായ മെമ്പർമാരെയൊക്കെ കമ്മിറ്റിയിൽ മെമ്പർമാരായി നിയമിക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സിലക്ടറുകമ്മിറ്റി വിരോധമായിട്ടാണ് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തു് എന്നിരുന്നാലും ഈ ബിൽ വളരെ ആവശ്യമുള്ള ഒന്നാണെന്നാണ് എതിർക്കു തോന്നുന്നതു്. മറ്റൊല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും; അതായതു മഹമ്മദീയസമുദായത്തിനും, കൃഷ്ണ ഗുൽസമുദായത്തിനും, നസ്ര തിരിന്ദുസമുദായത്തിനും, നായർസമുദായത്തിനും യോജിച്ചതും അവർക്ക് എ ററവും ഉപകാരം ചെയ്യുന്ന വ്യവസ്ഥകളടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു ബില്ലു് തീയസമുദായത്തിനുമത്രം ഉപദ്രവകരമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. എന്തെല്ലാം തോതുകൾ വച്ചുകൊണ്ടാലോചിക്കുന്നതായിരുന്നാലും ഈ ബില്ലു് തീയസമുദായത്തിന് അത്യാവശ്യവും ഗുണപ്രദവുമാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. വളരെകാലമായിട്ടു തീയസമുദായം ഇങ്ങിനെയൊരു ബിൽ നിയമമായിക്കിട്ടണമെന്ന് ആശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തീയസമുദായത്തിൽ ഉള്ള സ്ത്രീകൾക്ക് ഇങ്ങിനെയൊരു നിയമമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് എത്രമാത്രം കഷ്ടപ്പാടുണ്ടെന്നുള്ളതു തീയസമുദായമദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഞങ്ങൾക്കു തല്ലുപോലെ അറിയാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അവശതകൾ കൃഷ്ണ ഗുൽസമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്നതു കൃഷ്ണ ഗുൽ സക്ലഷൻ അക്ടറു നടപ്പായതോടുകൂടി ഇല്ലാതായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എന്തൊരു സമുദായത്തിലുള്ള സ്ത്രീകൾക്കും സ്വത്തവകാശമില്ലെന്നു പറയുന്നതു് എററവും കറോരമായ ഒരു പ്രസ്ഥാവനയാണ്. കേവലം വിട്ടു സാധാരണക്കളപോലെയാണു സ്വത്തവകാശമില്ലാത്ത സ്ത്രീകളുടേയും അനുഭവമെന്ന് എത്രയോ സാക്ഷ്യങ്ങൾ നമുക്കുണ്ട്. ഭർത്താവു മരിച്ചുകയോ, അവരുടെ കുട്ടികളുമായി വല്ല സൗന്ദര്യപിണക്കങ്ങളുമുണ്ടാകുകയോ ചെയ്താൽ സ്വത്തവകാശമില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയുടെ നില എത്രമാത്രം പരിതാപകരമാണെന്നു പ്രത്യേക അന്വേഷണം ഒന്നുംകൂടാതെ വെറും ഭാവനാശക്തികൊണ്ടുമാത്രം ഉൾമിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കറിയാം. ഇത്തരത്തിലുള്ള ദുർദ്ദശകളും കഷ്ടതയുണ്ടാകും മറ്റു സമുദായങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നതു നിയമമിച്ഛാണംവഴിയാണ് ഇല്ലാതാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇതിൽ തീയസമുദായത്തിലെ പുരുഷംഗങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഏർപ്പാടും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും സ്ത്രീകൾക്കു കഷ്ടതയുണ്ടെന്നു പറയുന്ന അവസ്ഥത്തിൽ ഗവണ്മെൻറതന്നെ അവരുടെ വിഷമങ്ങൾ അറിഞ്ഞ് ഈ നിയമം കൊണ്ടുവന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഈ നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു ബില്ലിനെ രണ്ടാമതും സിലക്ടറുകമ്മിറ്റിക്കയയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിരോധമാർഗ്ഗം പ്രയോഗിച്ച് ഇതിന്റെ പുരോഗമനത്തെ തടയരുതെന്നും കഴിയുന്നതു് വേഗത്തിൽ ബിൽ നിയമമാക്കേണ്ടതാണെന്നുമുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു.

President:— The motion before the House is that the Cochin Makkathayam Tiyya Bill be recommitted to a Select Committee.

Motion put and negatived.

Mr. K. Ayyappan:— I move that the Bill may be taken into consideration clause by clause.

President:— I do not think that there are very many amendments. We shall put it as a whole.

Mr. A. P. Raman:— Mr. President, I beg to take leave of the House since my presence here will not serve any purpose.

Dr. A. R. Menon:— There is an amendment in your name. One of us may be permitted to move that amendment.

President:— Most willingly. That amendment relates to section 34.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:— I want to oppose section 17 which nullifies the effect of the whole legislation.

President:— The question before the House is that sections 1—16 inclusive shall stand part of the Bill.

Whereas it is expedient to define, regulate and amend the law of marriage, and succession of the Makkathayam Thiyyas; it is hereby enacted as follows:—

CHAPTER I:

1. This Regulation may be called the Cochin Makkathayam Thiyya Short title and Regulation and it shall come into force at once. commencement.

2. It shall apply to all Thiyyas, domiciled in Cochin, who follow Makkathayam and to such Thiyyas, or others whether so domiciled or not, as have or shall have marital relation with them. Application.

3. Nothing in this Regulation shall confer any right on the parties to a marriage dissolved before this Regulation comes into force. Saving.

4. Except as provided by any other law for the time being in force, the rules herein contained shall constitute the law of Cochin applicable to all cases of intestate succession among Thiyyas. Regulation to constitute law in cases of intestate succession.

5. In this Regulation unless there is something repugnant in the subject or context— Definitions.

"Thiyya" means and includes Ezhava, Chova, Billava and others recognised as such.

"Son", "daughter" or any word which expresses relationship denotes only a legitimate relative.

When owing to any physical defect or deformity, it is not possible to ascertain the sex of any of the heirs of an intestate, such heirs shall, for the purpose of this Regulation, be regarded as a female.

Kindred or consanguinity is the connection or relation of persons descended from the same stock or common ancestor. Kindred or consanguinity.

Lineal consanguinity is that which subsists between two persons, one of whom is descended in a direct line from the other, as between a man and his father, grand-father and great grand-father and so upwards in the direct ascending line; or between a man, his son, grandson, great-grandson, and so downwards in the direct descending line.

Lineal
consanguinity.

Every generation constitutes a degree, either ascending or descending. A man's father is related to him in the first degree, and so likewise is his son, his grandfather and grandson in the second degree; his great-grandfather and great-grandson in the third.

Collateral consanguinity is that which subsists between two persons who are descended from the same stock or ancestor, but neither of whom is descended in a direct line from the other.

Collateral
consanguinity.

For the purpose of ascertaining in what degree of kindred any collateral relative stands to a person deceased, it is proper to reckon upwards from the person deceased to the common stock, and then downwards to the collateral relative, allowing a degree for each person both ascending and descending.

CHAPTER II.

Marriage and its dissolution.

6. The conjugal union of Thiyya male or female with a Thiyya or other female or male; subject to the restrictions of consanguinity and affinity, openly solemnised before the date on which this Regulation comes into force, and subsisting on such date, or so solemnised after the date on which this Regulation comes into force shall be deemed to be a valid marriage for all legal purposes:

Marriage.

Provided that no conjugal union, solemnised after the date on which this Regulation comes into force, shall, in the case of a male who has not completed 18 years of age or of a female who has not completed 14 years of age, be deemed to be a legally valid marriage.

Conjugal union may be openly solemnised in any of the following ways:—

- (a) by the tying of the Mangalya Sutram,
- (b) by the presentation of cloth to the female by the male,
- (c) by exchange of rings,
- (d) by mutual garlanding, and
- (e) by mutual consent evidenced by a registered instrument attested by not less than two witnesses.

7. The subsequent marriage of a male or female during the continuance of a prior marriage, and performed after the commencement of this Regulation is void.

Illustrations.

(a) C, a male, marries B, who has married A, during the continuance of A's marriage. B and C are liable to punishment for bigamy under section 474, Cochin Penal Code and abetment thereof respectively.

(b) C, a male, who has married A, marries B during the continuance of A's marriage. C and B are liable to punishment for bigamy under section 474, Cochin Penal Code and abetment thereof respectively.

8. Marriages dissolved only in one of the following ways:—

Dissolution of marriage.

- (i) by the death of either party,
- (ii) by mutual consent evidenced by a registered instrument, and
- (iii) by a formal order of dissolution as hereinafter provided.

9. A husband or wife may present a petition for dissolution of the marriage under section 8, clause (iii), in the Court of the District Munsiff, within the local limits of whose jurisdiction the respondent resides, carries on business, or personally works for gain or if the respondent resides, carries on business or personally works for gain in any place outside Cochin, in the Court of the District Munsiff within whose jurisdiction the petitioner resides, or the marriage was solemnised; and the petitioner shall, in all cases, offer in the petition reasonable compensation to the respondent.

Provided that the wife shall herself be competent to apply for divorce if she has completed 16 years of age.

10. What is the reasonable compensation shall, in case of dispute, be determined by the Court after an enquiry into the position, means and circumstances of the parties, but without going into the grounds of the proposed dissolution, and it shall in no case exceed Rs. 2,000 where the petitioner is the husband and Rs. 500 where the petitioner is the wife.

11. A copy of such petition as aforesaid shall be served on the respondent at the expense of the petitioner and in the manner provided for the service of summons on a defendant in the Code of Civil Procedure.

12. Six months after the service of the copy as aforesaid, if the petition is not withdrawn in the meantime, the Court shall declare, in writing, the marriage dissolved and then determine and decree the amount of compensation. The dissolution shall take effect from the order declaring it.

The order decreeing compensation shall be tantamount to a decree and shall be executable as such and shall, subject to the payment of Court fee on the amount in dispute, be appealable under the Code of Civil Procedure.

13. No Court shall entertain a suit for restitution of conjugal rights or for judicial separation between parties.

Restitution and judicial separation not to be sued for.

CHAPTER III.

Maintenance and Guardianship.

14. The wife and minor children, except married daughters under the guardianship of the husbands, shall be entitled to be maintained by the husband or the father as the case may be.

Provided that the wife shall not be entitled to maintenance if she refuses to live with the husband without just cause.

15. The husband shall be the legal guardian of his minor wife, and father, of his minor children including widowed minor daughters, in respect of their person and property.

16. Where the wife has minor children by a former husband, deceased or divorced, she shall be the legal guardian in respect of their person and property.

Sections put and carried.

President:— Now I shall put section 17.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:— Sir, I oppose the provision in the Bill which is embodied in section 17 for the reason that the result of retaining the section in the Bill will be completely to nullify the laudable object for which the Bill has been brought forward. I find a paragraph in the Select Committee's report which deals with that section. "There seems to be some difference of opinion in regard to section 21 of the Bill."

Mr. K. Ayyappan:— That is with regard to section 21 and not section 17.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:— I find some difference in the section between the report and the Bill.

President:— The question before the House is that sections 17—20 inclusive shall form part of the Bill.

17. A Thiyya of sound mind, not being a minor, may dispose of by will, in writing the whole of his or her property Testamentary power; and may appoint an executor or executors to administer the will.

18. Succession to immovable property situated in Cochin and belonging to a Thiyya is regulated by this Regulation wherever he may have had his domicile at the time of his death.

Law regulating succession to a deceased person's immovable and movable property respectively. Succession to the movable property of a deceased Thiyya is regulated by the law of the country in which he had his domicile at the time of his death.

19. If a Thiyya dies leaving movable property in Cochin, in the absence of proof of any domicile elsewhere, succession to the property is regulated by this Regulation.

Succession to movable property in Cochin in the absence of proof of domicile.

20. For the purpose of succession there is no distinction between those who were actually born in the life-time of a person deceased and those who at the date of his death were only conceived in the womb, but have been subsequently born alive.

No distinction between those born and conceived in life-time of the deceased.

Section put and carried.

President:— Is there anything to be said with regard to section 21?

Mr. A. Sivarama Menon:— Mr. President, I don't think we can allow section 21 to stand as it is. There is no distinction made in the section between self-acquired property and ancestral property. There is a well-understood distinction in law between the two kinds of property and it cannot be changed by an observation of the Select Committee and if the Bill is allowed to stand as it is I am afraid that the whole scheme will be upset. I think the Hon'ble Law Member if he had been here would have been helpful to us. But I do not find him in his seat. In every legislation a clear distinction is kept between ancestral property and self-acquired property.

President:— So far as succession is concerned.

Mr. A. Sivarama Menon:— I have serious doubts in this matter.

Mr. M. K. Raman:— Section 21 is for the purpose of succession for self-acquired property. There is no distinction made between self-acquired property and ancestral property of a male and that of a female except as otherwise provided for by the Regulation. I don't find there is anything inconsistent.

Mr. A. Sivarama Menon:— Is it the idea that a Thiyya gentleman in possession, enjoyment and management of ancestral property can sell away his property? That is an unheard of thing. Let me have this information before I make any further observation. With regard to his own property there is no need for any legislation. The common law gives him the right. If I have any property I can do what I like with it. I do not know whether there is any law anywhere in the world expressly providing for this right to sell one's self-acquired property. The only question arises with regard to ancestral property. Well, Sir, if it is the idea by means of section 21 to legislate that as far as ancestral property is concerned irrespective of any other consideration a Thiyya manage by virtue of this Bill should be given power

to dispose of the property as he pleases then I wonder what those persons who agitated for this legislation are aiming at. Section 21 will prove to be a clear invitation to a managing male member of a Thiyya family to deprive the other members especially the ladies of the community who stand in need of right to property to cheat them of their legitimate rights. The managing member may bequeath the joint ancestral properties to X or Y who need not be even a member of his community. Therefore I submit, Sir, that, in the interests of sound legislation, as understood by the mover of the Bill namely to make a first attempt to give a limited right to the women of the community who now enjoy no property rights, I say that in order to attain that laudable object this section ought to go. If you keep this section in the statute book there is this latent danger referred to by me. There are some other difficulties which I may have to bring to your notice when we take up the Bill as a whole for consideration. But dealing with this particular clause of the Bill I want the Hon'ble Members of this House to seriously consider whether section 21 shall form part of it. That part of it which relates to a man's self-acquisitions is, as I said, absolutely unnecessary. The other part is one which really cuts at the very root of the principle that all the members of a Thiyya family have equal rights of enjoyment over their ancestral property. I do not know fully the customary law as it obtains at present among the Thiyyas of Cochin with regard to this matter. But unless otherwise proved the Mithakshara Law will govern the Thiyya community. I quite realise that custom may vary the common law. But I do hope that custom among Thiyyas of Cochin has not gone so far as to make ancestral property the absolute property of the head of the family for the time being. I think this House ought to be very slow in giving such a right. The decision of the Chief Court if it confers the right in question on a Thiyya manager is of course entitled to the greatest respect. The Chief Court may in a proper case be persuaded to reconsider its own decision, but if you once pass this legislation you alter the law and the Chief Court is bound by it. Hon'ble Members will kindly understand my position right. I may at once say that my sympathies are in favour of legislation. I am sorry I have to dissent from the supporters of the Bill with regard to some details such as the quantum of a member's share and so on. Assuming that the arguments advanced by the Member for Mattancheri is correct, even though Mahamedan Law gives only a half share to a female,

why should not the Thiyya female get an equal share? (Hear, Hear.) If you look to the other communities to which reference was made, the Nayar community and other communities, there is no such distinction. Surely a father loves his boys and girls equally. The son and the daughter are equally his own children and they are entitled to equal shares. When once you attempt to legislate why don't you legislate giving equal shares to boys and girls? If there is need for legislation certainly I will support a measure which gives a girl the same right as a boy. I do not want to give a Thiyya head or Karanavan, an absolute right to property which he does not possess to-day. In my opinion this section is not only unnecessary but uncalled for and therefore ought not to be passed. I repeat that I am not opposed to legislation, but I implore that this section be not made a part therein.

Mr. M. K. Raman:— Sir, there is an important point in the Honourable Member's speech. I think I can explain it. In the light of my explanation I hope there will be no difficulty to understand. There is no doubt why such a provision is introduced in this Bill. There is an apparent contradiction in this legislation, i.e., giving a share to the daughters and at the same time giving absolute power of disposal to the father so that the father might in some cases, if he so likes, dispose of all the property defeating the children. Apparently there is this inconsistency. But that is neither a mistake nor an accidental thing. My respectful submission is that point was considered in great detail by the Select Committee. One paragraph in the report was devoted for this purpose. It runs as follows:—

“There seems to be some difference of opinion in regard to section 21 of the Bill as to the desirability of giving the father full rights of disposal over the ancestral property. It is apprehended by some of the witnesses that the very purpose of this Bill, namely, to give a share to the daughters may be defeated by this provision which enables the father to dispose of the property as he likes. It is also contended that this will be a dangerous weapon in the hands of the father and a reckless father may bring about the utter ruin of his children. It is no doubt possible that such contingencies may occasionally occur but we think they are not very serious objections. We think that the natural love which every father feels for his children, whether sons or daughters, will counteract the first objection. The Ezhuva community is a highly progressive and enterprising class. They are also commencing to take an active part in the business world.

We think the credit that one will be able to command in the commercial world will be seriously hampered unless one remains unfettered in the dealings with one's own property. In our opinion the advantages arising from a full right of disposal will more than compensate the apprehended mischief and consequently we think it desirable to retain this section as it is."

I may also submit to this House that according to the ruling of the Chief Court at present the father has got the absolute right of disposal of all properties. The sons by birth do not get a right. Ezhavas are not governed by the Mithakshara system of law. That is the law as it stands. Our reasons for giving the father such a right have been mentioned in the Select Committee's Report. No doubt there may be difficulties and hardships but the advantages will more than compensate the evil or the contemplated mischief. I say therefore that it is not a matter which has not been observed by us. This provision was purposely kept there so that in respect of trade and commerce we may be able to command more capital and credit in the market:

Mr. Joseph Pettah :— I wish to point out just one thing. I think the objection of the Hon'ble Member for Chittur comes a little bit late. Section 21 relates to successions of property in case a man dies intestate. The right of selling the property is dealt with in section 17 and that section is passed. Now this section 21 deals only with succession questions.

Mr. M. A. Chakko :— Sir, as far as I can understand the scope of the bill presupposes that the Thiyyas are Makathayies and not Marumakathayies. In a Makathayam family there is not a predominant man as the karanavan. If there is a karanavan, he will be the head of the family in which all the members are equal share-holders, who can effect a partition at will. Such a karanavan cannot sell away the property of the tarawad or the joint holdings against the interests of the other members. But there is the possibility of the father who is the predominant man in the family and the holder of property, selling away that which is the expectation of the sons and daughters, and depriving the daughter or the son, according to the circumstances, of that legitimate share to which they can have expectancy. The novel feature here is only this. The daughter is given a right which she did not have in the father's property. That right should be looked upon as a right more against the brother than against the father. If the father dies intestate, then the daughter

claims a share not against the deceased father but against the living brothers. That idea has been kept in mind. Therefore to conciliate those who hold the view of preferring sons to the daughters, and who are persistently conservative in their views to stick to the old order of things, the will of testamentary right escapes. To those who want it, the right to will away their property to the sons alone depriving the daughters of any share is a sort of safety valve. That safety valve should not be shut. The distinction between ancestral and self-acquired property is that the former has come down to the last holder from an ancestor. But when the idea of Makkathayam is predominant, and I think it has been predominant for a good long time, the person succeeds to the whole bundle of rights and not to anything less than the whole. There can be no distinction between the property that is acquired by one self or which has descended to him from his ancestors. If you consider ancestral property as distinct from self-acquired property the case of accretions also comes in. These have to be calculated and ascertained and added at so much for certain periods. All these views had been changed much before the time when it was thought that the son and the daughter should succeed to the father as they come down from the father and that the father alone is responsible for the maintenance, protection and also support of the descendants. For these reasons I should think that no distinction should be maintained between the ancestral and self-acquired property. It is the idea of the Mithakshara law that has been referred to by the Hon'ble Member for Chittur. The Mithakshara law has been brought and laid upon the Thiyyas under the notion that they are Hindus. As a matter of fact if they are Hindus they are Malayalis first and the Malayali Marumakkathayam law had more acceptance among the Thiyyas. They rebelled against the Mithakshara law from the outset. Therefore I should think that the restrictions of Mithakshara law should not be brought upon the inheritance of the Ezhavas at this juncture.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:— സർ, ഇതിലെ രണ്ടു വകുപ്പുകൾ പരസ്പരവിരുദ്ധമാണെന്നു ചിലർക്കു തോന്നുന്നത് ഈ വകുപ്പുകൾ വെച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉദ്ദേശം മുഴുവൻ മനസ്സിലാകാത്തതുകൊണ്ടാണ്. സ്വത്തു ശരിയായ പ്രയോജനമുള്ളതാകണമെങ്കിൽ അതു കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം ഉടമസ്ഥനു വേണം. സ്വന്തസ്വം പ്രായാലും തറവുസ്വത്തു കിട്ടിയതായാലും സ്വത്തു അങ്ങിനെയിരിക്കേണ്ടതാണ്. മുമ്പുണ്ടായ കടുപ്പങ്ങളിൽ കാരണവന്മാർ സ്വത്തു നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർക്കു സ്വത്തിന്മേൽ പൂർണ്ണാധികാരം

കൊടുക്കാതിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. മരുമക്കളെ തോല്പിച്ച മക്കൾക്കു സ്വത്തുകൊടുപ്പാൻ കാരണവന്മാർ സ്വാഭാവികമായി ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. മക്കളായ കുടുംബങ്ങളിലെ കാരണവന്മാരായ അച്ഛന്മാരെ സംബന്ധിച്ച ഈ മാതിരി നിയന്ത്രണം ആവശ്യമില്ല. അച്ഛൻ സ്വത്തു കൊണ്ടു ഏതു ചെയ്യുന്നതും മക്കളുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയിരിക്കട്ടെ.

അച്ഛനു പുണ്യാധികാരം കൊടുത്താൽ പെൺമക്കൾക്കു സ്വത്തു കൊടുക്കാതാകുമെന്നാണു ചിലർ പറയുന്നത്. അങ്ങിനെ പുത്രിമാരോടു മനഃപൂർവ്വം അച്ഛന്മാർ കാണിക്കയാണെങ്കിൽ അതിനെ തടയണമെന്നു ബില്ലിനു ഉദ്ദേശമില്ല. പുത്രിമാർക്കു സ്വത്തു കിട്ടിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നു വെയ്ക്കുന്ന പിതാക്കളുടെ പുത്രിമാർക്കെങ്കിലും സ്വത്തു കിട്ടുവാൻ ഇടവരുടെ എന്നു ബില്ലുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളു. അതും ഈ കൗൺസിലിന്റേ റിമേഷനിന് ആവശ്യമായ ഒരു സ്വഭാവമാണ്.

കുടുംബത്തിനും വ്യവസായത്തിനും പ്രാധാന്യം കൂടിവരുന്ന ഈ കാലത്തു ആളുകളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് ക്രിഡിറ്റ് ആവശ്യമാണ്. കുടുംബ ഏറ്റ്പ്പാടിൽ സ്വത്തു വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കു ക്രെഡിറ്റ് കുറവായിരിക്കും. ഈ വക പല സംഗതികളും ആലോചിച്ചാണു ബിൽ രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

Mr. A. Sankara Menon :— I wish to add a few words to this discussion. As regards the existing law we must take it to be as laid down by the Chief Court in its latest judgment.

Mr. George Chakyamuri :— We can legislate for that.

Mr. A. Sankara Menon :— If we declare that to be the law in a subsequent legislation the Chief Court cannot afterwards go into the question again and find that it is something else. The Chief Court has already declared that the Mithakshara law is not applicable to the Elzhavas and the sons do not take by birth anything in the ancestral property. It is clear that if we legislate and if we lay down that there is no distinction between ancestral and self-acquired property that will be the law that will prevail thereafter and there will be no difficulty. That is what has exactly been done here. The Chief Court has decided also that the father can alienate without the junction of his sons any property which descended to him from his father or grandfather. These are very recent decisions. There are some decisions in the Madras High Court which take a contrary view. Our Chief Court, if I may so far take the correct view and in laying down the law to be applied hereafter I think we are adopting the right course.

Mr. Paul Mampilli :— Cannot the Chief Court declare another law?

Mr. A. Sinkara Menon :— After legislation the Chief Court cannot declare that the law is something else. The law as laid down in the Bill will govern the Thiyyas when it is passed, receiving His Highness' assent.

With regard to the first five words of the Section, I have something to say. "For the purpose of succession" — These five words create some difficulties. Now with regard to alienation or enjoyment, there is no distinction between self-acquired property and ancestral property because these words are introduced here. Those words create a doubt that as regards alienation and enjoyment there may be some distinction between self-acquired property and ancestral property. Upon correct interpretation the courts may not come to such a conclusion. But I submit that if these words are taken away there will not be any room for doubt. With regard to the word succession there cannot be any doubt that it will include testamentary succession as well as intestate succession. To remove all doubt my submission is, if the Hon'ble Member agrees, the first five words may be taken away.

The House rose for the day at 5 p. m.

C. J. MATHEW,
Secretary to the Council.